

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Lyksalig Dag! som nu saa bliid

Citation: Kingo, Thomas: "Lyksalig Dag! som nu saa bliid", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 326. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid90431/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Lyvs og, O JESu for min Food,
 At jeg skal ikke falde,
 20 Men at jeg varer Kiød og Blood
 For Syndsens Sukkergalde.
 Lad dine Engle mig ved Haand
 Igiennem Verden lede,
 Og udi Sygdoms haarde Baand 75
 25 Et Plaster til mig rede,
 Gid jeg saaledis leve maa
 I hver en Tjd og Lykke,
 Jeg kand mod Livsens Aften faae
 Det ævig Lyvsiis Smykke.

Dend tredie Morgen-Sang.

(Melodien findis paa dend 22. og 23. Side.)

I.

Lyksalig Dag! som nu saa bliid oprinder,
 At jeg endnu, med Solens Opgang, finder
 GUDs Naade i min ringe Busk at boo,
 Saa Nartens Mørk og Satans Fange-Fælde
 Fik ingen Magt min Siæl at overvelde 76
 Med sin Uroe.

2.

Lov skee dig GUD i høye Himmel-rjge,
 Jeg vil med Tak op af mit Leye stige,

29 Lyvsiis] Livsens HA 1,3 Busk] huus HA

Ja til dig løfte Hierte, Mund og Haand,
Min Siæl skal yde sine tusind Sukke,
Mit Ansigt skal mod Jorden ydmygst bukke
Sig ved din Aand.

3.

Det er jo ey min Værskyld nogen Maade,
At dog det mindste Grand udaf din Naade
 Mig skulde blive gjort til Deel og Lod:
Men for min Synd og megen stoor' Usnilde,
77 Du af din naadig Haand mig burde trilde
 Saa som en Klod.

4.

Dog haver du mig i din Arm optaged
Og Faders Hierte altid til mig draged
 Enddog i denne nest forgangne Nat:
Du har ey qvisted mig med Syndsens Snerte,
Mens jeg som Segl oppaa dit hulde Hierte
 Har været sat.

5.

Op, op min Siæl, og skynd dig at aflegge
Ald Mørkheds Ham forinden disse Vegge,
 Gak ud mod Soolen som et Lyvsens Barn,
Og lad dit Hiert' i Vand for Synden smelte,
78 Skam dig, at du her efter dig skalt velte
 I Synd og Skarn.

3,2 det] 1674 (i Trykfejlslisten) den 1674-1686 3,4 stoor'] 1674-1684 HA stoor 1686

6.

Mit Vandre-tøj jeg der med paa mig tager,
 GUD give mig sin Naade at jeg mager
 Paa alt det som kand GUD til Ære skee,
 At hvor jeg mig skal hen i Verden vende,
 Jeg GUDs Ansigtis Lyvs hos mig kand kiende
 Og klarlig see.

7.

Mit Embed og mit Kald mig er befaled,
 Gid det ey bliver udaf mig forhaled
 Og efterlat ved Lyst og Ledighed;
 Men at jeg kand GUDs Ære stedse søge,
 Min Næstis og mit eget Gavn forøge
 Med Fliid og Sved.

79

8.

Gjør du, O GUD, min Bolig fuld af Lykke,
 Lad ingen Modgang mig og mine trykke,
 Afvend i Naade Vaade-Ild og Vand:
 Lad hastig Død mit Levnet ey afskiere,
 Gid mine Been mand ey med Skam skal bære
 Til Mørkheds Land.

9.

Giv mig din Aand og Naade at jeg viger
 Fra Synd og Skam, og til min GUD opstiger
 I gandske Hierte, Tanke, Hu og Sind:
 Lad mig ad Verdens Lokke-Fugle spytte,
 Jeg mig for Lysten i mit Kiød kand hytte
 Som slet er Blind.

80

10.

Din Ær' og Ord hos os befæsted blive,
Giv dem din Aand som Fredens Ord skal drive,
Gjør du vor Konge mæchtig, stor og sterk!
Giv Seyer, Lykke, Raad udi hans Rige,
At Efterkommerne der om kand sige:
Det var GUDs Verk!

11.

Lad Jorden blive fuld af Frugt og Grøde,
Giv af det dybe Vand nødtørftig Føde,
Velsigne du hvert Huus og Figen-Træ:
81 Lad hver foruden Synd sit Huus opbygge,
Og sidde under HERrens Vinger trygge
I Ly og Læ.

12.

Her paa, min GUD, jeg for mig selv vil bede
Du vilde mig paa Sandheds Veye lede,
Og følge mig ved Haanden tryggelig,
At Sikkerhed mig ikke skal forraske,
Men at jeg i min Jord og Falle-Aske
Maa speyle mig.

13.

At naar mit Glaß er gandske da udrundet,
Og ingen Hielp i Verden bliver fundet,
GUD øse da min Siæl ald fuld af Trøst!
82 Min JESUS maa mig ligg' i Hiert' og Tunge,
Indtil jeg skal mit Hellig, Hellig siunge
Med Engle-Røst.

Dend tredie Aften-Sang

(Melodien findis paa dend 22. og 23. Side.)

1.

Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder,
Saa sædelig hen fra vor Syyn aftræder,
Og Natten bæller ud, som af en Ørk,
O Lyvsens Fader! hos mig Arme vandre,
Som Mørket kand til Liv og Lyvs forandre,
Og Lyvs til Mørk.

2.

Ach GUD! du skalt mig ey af Haanden slippe,
Om end dend gandske Verden skulde glippe, 83
Thi jeg af Moders Liv er paa dig kast!
Om Bierge sank, og Verden vild' omvelte,
Og Elementerne de vilde smelte,
Jeg staar dog fast.

3.

Naar jeg, O GUD! din Omhu ræt betragter
Og dine Øynis tusindfolde Vagter,
Da rører sig ræt hver en draabe Blood,
Thi som jeg frem paa Leve-Trappen stiger
Utallig tusind Vidne til mig siger
At GUD er good.

1,2 sædelig] sagtelig HA 1,4 Lyvsens] livsens HA